

Република Србија
ВИШИ СУД У ПИРОТУ

Гж.бр. 57/13

05.08.2013.год.

ПИРОТ

РЕПУБЛИЧКИ ФОНД ЗА ПЕНЗИЈСКО
И ИНВАЛИДСКО ОСИГУРАЊЕ
ФИЛИЈАЛА ПИРОТ

ПРИМЉЕНО:	12 AUG 2013		
Одјел:	Број:	Страна:	Својина:
14	5123		

У ИМЕ НАРОДА

Виши суд у Пироту, као другостепени парнични, у већу састављеном од председника већа - судије Биљане Георгић и чланова већа - судија Олгице Ђорџић и Надежде Манаћ, у правној ствари тужиоца Вукобратов Ђорђа из Пирота, ул. Српских владара бр. 110, кога заступа адв. Никола Савић из Пирота, против туженика Републичког фонда за ПИО запослених у Београду, ради накнаде штете, одлучујући по жалби тужиоца на пресуду Основног суда у Пироту 4 П.бр. 2931/10 од 27.09.2012.г., у седници већа одржаној 05.08.2013.године, допео је

ПРЕСУДУ

ПРЕИНАЧУЈЕ СЕ пресуда Основног суда у Пироту 4 П.бр. 2931/10 од 27.09.2012.г., у ставу 1 и 3, тако што се обавезује туженик Републички фонда за ПИО запослених у Београду, да тужиоцу Вукобратов Ђорђу из Пирота, на име накнаде штете због мање исплаћене пензије, исплати:

- за период јануар - септембар 2008.г., по 4.699,93 динара за сваки месец са законском затезном каматом која на сваки појединачни износ тече од двадесетог у наредном месецу до исплате,
- за период октобар 2008.г. - новембар 2010.г., по 5.364,03 динара, за сваки месец са законском затезном каматом која на сваки појединачни износ тече од двадесетог у наредном месецу до исплате, и
- за децембар 2010.г. износ од 5.471,31 динар, са законском законском каматом која тече од 20.01.2011.г. до исплате, као и износ од 99.189, 00 динара, на име трошкова парничног поступка, све у року од 8 дана, од пријема ове пресуде.

Став 2 ове пресуде остаје неизмењен.

Образложење:

Првостепеном пресудом одбијен је тужбени захтев тужиоца којим је тражио да се туженик обавезе да му на име накнаде штете због мање исплаћене пензије, за период 01.01.2008.г. до 31.12.2010.г., исплати износ од 248.193,05 динара, са законском затезном каматом, која тече од дана вештачења 14.06.2011.г., до исплате, као неоснован. У ставу 2 је одбијен приговор апсолутне ненадлежности Основног суда у Пироту, а у ставу 3 је одлучено да свака странка сноси своје трошкове.

Против две пресуде жалбу је благовремено изјавио тужилац, са свих разлога прописаних у чл. 360 ЗПП, са предлогом да се ожалбена пресуда преиначи и усвоји тужбени захтев тужноца у целисти, или да се иста укине, а предмет врати првостепеном суду на поновни поступак и одлучивање.

Виши суд је испитао ожалбену пресуду на основу чл. 372 ЗПП, па је нашао да је жалба тужноца основана.

Ожалбена пресуда није захваћена битним повредама одредаба парничног поступка из чл. 361 став 2 ЗПП, на које овај суд нази по службеној дужности.

На основу изведених доказа, у првостепеном поступку је утврђено да је тужилац корисник права на старосну пензију почев од 01.10.1989.г., а ово право му је признато решењем Завода за социјално осигурање војних осигураника бр. 90681 УП - 1 4187/89 од 29.09.1989.године.

01.01.2008.г. ступио је на снагу Закон о војсци Србије који прописује у чл. 193 да се усклађивање пензија војних осигураника остварених од дана ступања на снагу овог закона и пензија које буду остварене по ступању на снагу закона, врши по динамички и на начин утврђен законом којим се уређује пензијско и инвалидско осигурање.

25.01.2008.г. Републички фонд ПИО запослених донео је решење бр. 181-431/8 од 25.01.2008.г., о ванредном усклађивању пензија за 11,06%. По оцени првостепеног суда, ово ванредно усклађивање пензија није се могло применити на кориснике војних пензија због тога што исти у 2007.г. нису били у систему пензијског и инвалидског осигурања које је регулисано Законом о пензијском и инвалидском осигурању. Ово из разлога што се ванредно усклађивање пензија за 11,06 % односи на усклађивање пензија за 2007.г., те се на пензије ових корисника не могу применити одредбе Закона о пензијском и инвалидском осигурању које регулишу ванредно усклађивање пензија, односно чл. 73 Закона о изменама и допунама Закона о пензијском и инвалидском осигурању.

Оваквз закључак првостепеног суда заснован је на погрешној примени материјалног права, што је био разлог за преиначење ожалбене пресуде.

У овој правој ствари је неспорно да је тужилац корисник права на старосну пензију, која му је призната решењем Фонда за социјално осигурање војних осигураника. Ово право војних осигураника је до 01.01.2008.г. било регулисано Законом о војсци Југославије, који је између осталог у чл. 261 регулисао начин усклађивања пензија војних осигураника. 01.01.2008.г. ступио је на снагу Закон о војсци Србије, на основу кога су и даље остале на снази поједине одредбе Закона о војсци Југославије, али не и чл. 261 овог закона, већ се на основу чл. 193 Закона о војсци Србије усклађивање износа пензија војних осигураника остварених до дана ступања на снагу закона, као и пензија остварених по ступању закона на снагу, врши по динамички и на начин утврђен законом којим се уређује пензијско и инвалидско осигурање. Сходно напред наведеном од 01.01.2008.г. и на корисник војних пензија примењују се одредбе Закона о пензијском и инвалидском осигурању у вези са усклађивањем пензија. Уколико то не би био случај, онда би право војних осигураника на усклађивање пензија остало нерегулисано с обзиром да је чл. 261 Закона о војсци Југославије пресиао да важи 01.01.2008.г.

Чланом 73 Закона о изменама и допунама Закона о пензијском и инвалидском осигурању из 2005.г., изузетно од чл. 21 тог закона, предвиђено је ванредно усклађивање пензија за 2006.г., 2007.г. и 2008.г., од јануара текуће године, под условима, на начин и у висини прописаној чл. 75 став 1 истог закона. Сходно наведеној

измени закона, за кориснике пензија који ово право остварују на основу Закона о пензијском и инвалидском осигурању важи ванредно усклађивање пензија за 2006.г., 2007.г. и 2008.г. Како се на кориснике војних пензија од 01.01.2008.г. такође примењује Закон о пензијском и инвалидском осигурању па и чл. 73 Закона о изменама и допунама Закона о пензијском и инвалидском осигурању, то се и ванредно усклађивање пензија за 2007.г. у износу од 11,06% примењује и на ове осигуранике.

Са напред изнетих разлога, овај суд налази да је основан тужбени захтев тужиоца којим тражи да му туженик надокнади штету коју је претрпео због тога што је изостало усклађивање пензије из јануара 2008.године за 11,06%, а за период 01.01.2008.г. до 31.12.2010.г. Како је у првостепеном поступку обављено вештачење од стране вештака сколомске струке којим су утврђени појединачни месечни износи разлике, као и укупан износ разлике за период јануар 2008.г. - децембар 2010.г. од 186.316,63 динара, то су се стекли услови за прихватање ожалбене пресуде у овој фази поступка. Овај суд је усвијајући тужбени захтев тужиоца обавезао туженика на исплату одређених месечних порачних износа на име разлике са законском затезном каматом која на сваки појединачни месечни износ тече од двадесетог у наредном месецу, када је вршена исплата месечних износа пензије, до исплате.

Туженик је на основу чл. 149 и 150 ЗПП обавезан да тужиоцу на име трошкова парничног поступка исплати износ од 99.189,00 динара, а овај износ обухвата 6.000 динара за састав тужбе, по 7.500 динара за заступање тужиоца од стране адвоката на три одржана ројшита, као и 12.000 динара за састав жалбе према адвокатској тарифи из Сл.гласника РС бр. 54/98 и 15/12. затим досуђен је износ од 6.000 динара на име трошкова вештачења као и по 14.763 динара на име такси за првостепену пресуду, жалбу и одлуку другостепеног суда и 3.900 динара на име таксе за пресуду.

Са напред изнетих разлога, а на основу чл. 373 ст. 1 тачка 5 ЗПП, одлучено је као у изреци ове пресуде.

ВИШИ СУД У ПИРОТУ, дана 05.08.2013.год., Гж.бр. 57/13

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА-СУДИЈА,
Биљана Георгиева, с.р.